

SC 23. novembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 19. septembri 2018. aasta määruse peale kohtuasjas T-242/17: SC versus Eulex Kosovo

(Kohtuasi C-730/18 P)

(2019/C 112/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: SC (esindajad: *Rechtsanwältin A. Kunst, avvocato L. Moro*)

Teine menetlusosaline: Eulex Kosovo

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtumäärus;
- rahuldada hagi, välja arvatud viiendat väidet puudutav osa, ja

sellest tulenevalt:

- tunnistada, et EULEX jättis täitmata oma lepingulised kohustused lepingu täitmisel ning tegevusplaani (OPLAN), operatsioonide kontseptsiooni (CONOPS) ning ümberkorraldamist ja personalivalikut puudutavate standardsete tegevuskavade (SOP) kohaldamisel, ning rikkus õigluse ja hea usu põhimõtet, mis annab hagejale õiguse hüvitisele;
- tunnistada, et EULEX jättis täitmata oma lepinguväised kohustused hageja suhtes, mille hulka kuulub ka hageja õigus headele ja õiglastele töötingimustele (EL põhiõiguste harta artikkel 31), hageja õigus heale haldusele ning erapooletuse põhimõte (EL põhiõiguste harta artikkel 41), mis annab hagejale õiguse hüvitisele;
- kuulutada otsus 2016. aasta sisekonkursi ja hageja töölepingu pikendamata jätmise kohta ebaseaduslikuks;
- mõista EULEXilt hageja kasuks varalise kahjuga seoses välja maksmata jäänud töötasule vastav summa kuni 19 kuu brutopalgala ulatuses, millele lisanduvad päevarahad ja palgatõus, ja lisaks mittevaralise kahjuga seoses 50 000 eurot EULEXi ebaseaduslike otsuste/tegude tõttu;

teise võimalusena:

- saata asi tagasi Üldkohtule sisuliseks arutamiseks;
- mõista esimese astme menetluse ja apellatsioonimenetluse kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Oma apellatsioonkaebuses väidab hageja, et Üldkohus oli pädev tema asja arutama. See kohus rikkus õigusnormi, kui ta jättis tema kaebuse rahuldamata osaliselt ilmselge vastuvõetamatuse tõttu ja osaliselt ilmselgelt õigusliku põhjendamatus tõttu.

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant viis väidet.

Esimene väide, et rikuti ETL artiklit 272, kuna Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta kvalifitseeris kolmanda nõude (st hageja ETL artikli 272 alusel esitatud hagi otsuse 2016. aasta sisekonkursi ja töölepingu pikendamata jätmise kohta ebaseaduslikuks tunnistamiseks) ümber ETL artikli 263 alusel esitatud tühistamishagiks ja jättis selle hagi vastu võetamatuse tõttu rahuldamata.

Üldkohtul puudus pädevus ümberkvalifitseerimiseks, mis oli hageja sõnaselge tahtega vastuolus. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta keeldus andmast talle võimalust esitada oma seisukohad ümberkvalifitseerimise küsimuses.

Teine väide, et rikuti ELTL artiklit 272, hageja õigust tõhusale õiguskaitsevahendile vastavalt EL põhiõiguste harta artiklile 47, ja võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jättis kolmanda nõude osas tunnistamast oma pädevust ELTL artikli 272 alusel ja keeldus asja sisuliselt arutamast.

Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas, et ELTL artikli 272 kohane nõue tunnistada ebaseaduslikuks otsus 2016. aasta sisekonkursi ja töölepingu pikendamata jätmise kohta, on tegelikult ELTL artikli 263 kohane tühistamishagi; ja kui ta otsustas, et need otsused ei põhine lepingulisi suhteid reguleerivatel normidel, vaid need on olemuselt haldusaktid ja neid ei saa vaidlustada ELTL artikli 272 alusel.

Kolmas väide, et (i) rikuti ümberkorraldamist ja personalivalikut puudutavaid standardseid tegevuskavasid, õigust heale haldusele, seal hulgas erapooletuse põhimõtet, ja (b) jäeti nõuetekohaselt põhjendamata, kuna Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas, et hageja töölepingu pikendamata jätmine oli õigustatud sellega, et ta ei läbinud 2016. aasta sisekonkursi.

Üldkohus jättis tähelepanuta hageja hagiavalduse esimese, teise ja kolmanda väite kohta esitatud argumendid, st et ta ei läbinud 2016. aasta sisekonkursi seetõttu, et valikukomisjoni esimees keeldus ennast taandamast ja teda ei kõrvaldatud vaatamata ilmsele huvide konfliktile ja erapoolikkusele hageja suhtes.

Neljas väide, et rikuti ELTL artikleid 268 ja 340.2, kuna Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas, et 2016. aasta sisekonkursi ja lepingu pikendamist puudutava otsusega seotud lepinguvälise vastutuse eest kahju hüvitamise nõue on vastuvõetamatu. Hageja esitas rikkumise tuvastamise hagi, mis on vastuvõetav, mistõttu on vastuvõetav ka sellega seotud kahju hüvitamise hagi.

Viies väide, et rikuti (i) ELTL artikleid 268 ja 340.2 ning hageja õigusi EL põhiõiguste harta artiklite 31 ja 41 alusel (lepinguvälise vastutuse), ja (ii) ELTL artikleid 272 ja 340.1, ning 2014. aasta toetusetaotluste esitamise kutses sätestatud tingimusi (lepinguline vastutus), kuna Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas, et kahju hüvitamise hagi, mis põhinesid lepinguvälisel ja lepingulisel vastutusel seoses korduvate hagejat ahistanud nõuetega sooritada sõidueksam, on õiguslikult põhjendamata.

EULEXi korduvad nõuded, millega hagejat sunniti uuesti ja uuesti sõidueksamit sooritama, vaatamata sellele, et ta oli hageja parema käega seotud puudest teadlik, olid ebaseaduslikud. selle tagajärjel kannatas ta mittevarelisest kahju, mis annab talle õiguse hüvitisele.

**Gugler France'i 26. novembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda)
25. septembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-238/17: Gugler versus EUIPO**

(Kohtuasi C-736/18 P)

(2019/C 112/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Gugler France (esindaja: advokaat S. Guerlain)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, Alexander Gugler

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Üldkohtu (kaheksas koda) 25. septembri 2018. aasta otsus kohtuasjas T-238/17 põhjusel, et rikutud on Euroopa Liidu kaubamärgimääruse artikli 8 lõiget 4 seoses segiajamise tõenäosusega vastavalt Euroopa Liidu kaubamärgimääruse artikli 8 lõike 1 punktis b olevatele mõistetele;